

Dr hab. n. med. Dawid Murawa Prof UZ/Prof WSZUiE

Katedra Chirurgii i Onkologii

Collegium Medicum

Uniwersytet w Zielonej Górze

Ocena rozprawy doktorskiej lek. med. Marcina Janiszewskiego pt.:
„Zastosowanie chirurgii mikrograficznej metodą Mohsa w leczeniu
nowotworów skóry”

Praca liczy 81 stron maszynopisu, zawiera 13 rycin, 5 tabel i 106 pozycji piśmiennictwa. Jej układ redakcyjny jest poprawny. Zawiera rozdziały: wstęp, cel pracy, materiał i metody, wyniki, dyskusję, wnioski, piśmiennictwo, streszczenie w języku polskim i angielskim.

Zachorowalność na nowotwory złośliwe skóry jest niesłychanie wysoka, o czym niejednokrotnie wydaje nam się zapominać. Tak naprawdę stanowią 1/3 do 1/2 zachorowań na wszystkie nowotwory złośliwe. Polskie dane Krajowego Rejestru Nowotworów są wysoce niedoszacowane i na to już na wstępie zwraca uwagę doktorant. Analizując dane światowe realna liczba zachorowań powinna przekraczać w Polsce 75 tysięcy. Raki występują około 20 razy częściej niż czerniak skóry. Ostatnie lata to ciągły wzrost liczby zachorowań co związane jest między innymi ze starzeniem się populacji oraz łatwością podróżowania szczególnie do ciepłych krajów. W obliczu starzejącego się społeczeństwa należy wziąć pod uwagę, iż raki skóry to poważny i narastający problem zarówno w aspekcie indywidualnym jak i społecznym.

to 26 miesięcy, a maksymalny czas to aż 144 miesiące. Daje to pogląd jak późno z różnymi problemami ludzie zgłaszają się do specjalisty. We wszystkich przypadkach guz położony był w obrębie głowy. Istotne dane to wielkość zmiany pierwotnej, mediana 15mm. Największa operowana zmiana miała aż 75mm. Kolejna część pracy do podrozdział na temat techniki wykonania zabiegu operacyjnego. Bardzo szczegółowo przedstawiono cały proces zarówno działania chirurgicznego, jak i techniki obróbki i oceny preparatu. Bardzo ciekawym udoskonaleniem technicznym procedury jest urządzenie Cartera, które doktorant opisuje.

Wyniki zostały przedstawione w formie opisowej oraz tabelarnej. Zawierają dwa podrozdziały jeden dotyczący podsumowania poszczególnych etapów chirurgii Mohsa i drugi zbiorczo podsumowujący wyniki leczenia tą metodą.

Pierwsze wycięcie raka było doszczętne u 58 chorych co stanowiło 66% badanych. Zatem na tym etapie leczenia brak radykalności stwierdzono u 30 chorych (34%). W drugim etapie chirurgii Mohsa gdzie leczono 27 chorych radykalność uzyskano u 19 (70%) z nich. Jedna chora miała wykonany z sukcesem onkologicznym piąty etap procedury. W przedstawionych wynikach doktorant zwrócił uwagę na kilku chorych wypadających z kolejnych etapów resekcyjnych z różnych przyczyn w tym odmowy kontynuacji procedury. Czy wynikało to ze zmęczenia i zbyt długiego czasu trwania postępowania? W kolejnej części autor podaje dane na temat zaopatrzenia ubytku po wykonanej resekcji technikami pierwotnego szycia, plastyki miejscowej płatem, przeszczepu skórno-śluzniczego czy wreszcie ziarninowania. We wstępie tej części pewna nieścisłość dotyczy sformułowania rozległe rekonstrukcje tkankowe i czas trwania zabiegu do 275 minut. U kogo zatem wykonywano taką procedurę gdyż dalej przedstawiane dane takiej informacji nie posiadają. Kolejne pytanie do tego etapu pracy to kwestia leczenia ubytku przez ziarninowanie. Jakie kryteria decydowały o takim, a nie innym sposobie postępowania? Kolejna część pracy to zbiorcze podsumowanie wyników. Omówiono liczbę zabiegów operacyjnych oraz doszczętność wycięcia raków. Co ważne u 81 chorych (92%)

realne jest rutynowe wykonywanie zabiegów techniką Mohsa w Klinice w której pracuje doktorant w przyszłości?

Rozprawa kończy się 2 wnioskami, które w pełni wynikają z analizowanego materiału.

Wyniki uzyskane w niniejszej pracy doktorskiej potwierdzają wyniki badań innych autorów, iż metoda chirurgii mikrograficznej Mohsa jest techniką skuteczną i bezpieczną, a częstość powikłań jest niska. Metoda wymaga jednak wielu rozwiązań z zakresu logistyki i organizacji pracy Oddziału Chirurgii chcącego pracować tą techniką.

Praca opatrzona została streszczeniami w języku polskim i angielskim.

Podsumowując, rozprawa doktorska lekarza Marcina Janiszewskiego przedstawia aktualny problem kliniczny i naukowy. Przedstawiona do oceny praca doktorska Pana lek. Marcina Janiszewskiego pt. „Zastosowanie chirurgii mikrograficznej metodą Mohsa w leczeniu nowotworów skóry” w pełni spełnia wymogi stawiane przez ustawodawcę rozprawom doktorskim. Przedstawione uwagi nie negują wartości dysertacji. Jednocześnie uważam, że Pan Marcin Janiszewski jest kandydatem spełniającym kryteria stawiane pracownikom naukowym ubiegającym się o stopień naukowy doktora. Na tej podstawie stawiam wniosek do Wysokiej Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi o przyjęcie rozprawy doktorskiej i dopuszczenie lek. Marcina Janiszewskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Kierownik Katedry Chirurgii i Onkologii
Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu UZ
Uniwersytet Zielonogórski
dr hab. n. med. Dawid Murawa, prof. UZ

Z pozdrowieniem

02.06.2027